

adasının yüz ölçümüne yakın bir vatan toprağını kaybediyoruz. Ormanlara ehemmiyet vermediğimiz zamanlarda, anavatanını terk etmiş bir neslin evlâtlarıyız. Çölleştiği için Orta - Asya'yı terk ettik. Bundan sonra biz nereye gideceğiz? Demek oluyor ki, artık böyle ata binerek fütuhât suretiyle vatan elde etmek zamanı geçmiştir. Bu vatanı kurmak bizim vazifemizdir. Binaenaleyh, işin bir ıstıraplı sahnesi ele alınırken, vaktiyle muvakkat maddeye hayat veren esasları da gözden kaçıramayız. Memleket realiteleri meydanda. Birtakım ehli-vukuf, birbirine karşılıklı yardım eder, orman mefhumundan çıkarır, ormanları hüsbütün elden kaybederiz.

Binaenaleyh, biz burada memleketin bünyesine uygun, vatandaş ıstırapına fazla sokmıyan, fakat her şeyin başında şu vatanı vatan olarak evlâtlarımıza bırakacak şekilde mevzuatı tedvin etmek de mümkündür. Şimdi, bunun bu cephesini ele aldığımız zaman, muvakkat birinci madde, yoktan hiçbir ihtiyaca cevap vermiyecek şekilde ortaya atılmış bir madde değildir. Delâlet ettiği büyük mânalar var. O zamanın vâzı kanunu büyük bir zaruret duymuş, şu maddeyi getirmiş. Ama, şu madde suiistimal edilmekte midir? Evet. Bu kısma mutlak surette evet diyeceğiz. Fakat, Orman Kanununun muvakkat 1 ne maddesi zulm için mi getirilmiştir? Hayır arkadaşlar. Bizden evvelki vâzı kanunların da en az bizim kadar şu vatan için çalıştığını, onlara en iyi bir kanun getirebilmek için çırpındığını kabul etmek mecburiyetindeyiz.

Şimdi, bu böyle olunca; elimizde bir Orman Kanunu ve bu Orman Kanununun getirdiği hükümler var. Şimdi, böyle bir Orman Kanununun getirdiği hükümleri tadil etmek, memleketin bünyesine uydurmak, hakikaten pek ıstırap verici hale gelmiş tatbikatı yumuşatmak gibi, hislerle hareket ettiğimiz zaman, umumi bir Tapulama Kanununun içinde mi, bunu mütalâa edelim, yoksa böyle bir mevzuatı başından sonuna kadar tahdiden bir kanun içerisinde mi halledelim? Öyle, av karşına geldi, ben başka av aramam diye bir şey mevzuubahsolamaz, arkadaşlar. Biz av avlamakla meşgul değiliz, biz kanun yapıyoruz. Binaenaleyh, bir şeyi yerinde yapmalıyız. Şu bahsettikleri husus Zirât Vekâletinden sorulur. Evet, muvakkat 1 ne madde Orman Kanunundadır. Elimizdeki kanunda böyle bir madde var mı? Yok. Bu ıstırap kaynağı oluyor, diyor. Eğer, bu

ıstırap kaynağı oluyorsa, zaten böyle bir tasarı da vardır, onlar zaten huzurunuzda gelmektedir. O zaman, şu ıstırapı dökeriz, diyorum. Yoksa, böyle umumi bir Tapulama Kanunu yapılmakta iken, av karşına geldi, ben bunu avlarım. Avlarım ama, insicamını kaybederiz. Bu sebeple de kanundan beklediğimiz gaye hâsıl olmaz.

Sayın Aydıner arkadaşımız, ben fazla bir şey istemiyorum, 5 - 10 dönüm için bunu söylüyorum, buyuruyorlar. Hayır, arkadaşlar, Aydıner arkadaşım şunu bilsin ki, Türk Milletinin mümes-silleriyiz. Hepsine şâmil olarak düşünmeye mecburuz. Zaten, öteden beri kullanılmakta olan kültür arazileri orman değildir. Orman Kanununun birinci maddesi, nerelerin orman sayılmıyacağını birer birer tadat ve tasrih ediyor.

Şimdi, bu kanun, esbabı mucibesinde, 6831 sayılı Kanunun tarif ettiği ormanlar tapulanmaz, diyor. Şu tarife hiçbirimizin itirazı yok. Tapulama Komisyonları bunları bu işin haricinde bırakıverdi mi, zaten gaye hâsıl olmaktadır.

Netice itibariyle, şu ıstıraplar vârittir. Bunu ölçülü bir şekilde halletmek lâzımdır. Fakat, halledeceğiz, diye de ormanları feda edemeyiz, vatanı çölleştiremeyiz. Evlâtlarımıza yaşanabilecek bir vatan bırakmaya mecburuz.

Binaenaleyh, Millet Meclisi komisyonlarında, o kanun içerisinde şu ıstırapları kısmen olsun tahmil edecek, amelî çareleri bulacak, tedbirler müzakere edilmektedir. O kanun geldiği zaman, esaslı surette komisyon bu dertleri halletmeye uğraşır. Fakat şu umumi Tapulama Kanunu içerisinde ormanlar tapulanmaz. Ormanlar tapulanmadan kalır mı? Hayır. Ormanların tapulanmasını, Orman Kanununun gösterdiği komisyonlar yapar, diyor. Bir komisyona bu vazifeyi veriyoruz. Bu kanunda bunun bir kısmını da almaya uğraşıyoruz. Böyle mevzuat keşmekeşi olmaz. Mevzuat keşmekeşi huzursuzluk doğurur.

Mâruzatım bundan ibarettir.

BAŞKAN — Buyurun Sayın Hidayet Aydıner.

HİDAYET AYDINER (Cumhurbaşkanınca S. Ü.) — Arkadaşım beni memleketin ormanlarını düşünmemekle itham etti. Ben Allah'tan başka bir şeye tapsaydım, ağaca tapardım. Ben orman muhibbiyim, ağaç muhibbiyim. Fakat orman ne kadar mukaddes ise, ağaç yetiştiren, portakal yetiştiren, elma yetiştiren vatandaş da o